

[Grønning.]

ubesvaret. Den højtærede Minister har ikke været i Stand til at give noget endeligt Svar derpaa.

Jeg spurgte endvidere Ministeren, om det var Hensigten, at han vilde det store Landbrug til Livs ved Etableringen af disse Ordninger. Ministeren svarede, at det var det ikke, men han erklærede sin Sympati for det mindre Landbrug og sin store Tilbøjelighed til at gaa med til videre Udstykning af større Brug til mindre og mindre Brug. Jeg vil minde dette høje Tings Medlemmer om, hvem det var der forsynede det danske Samfund med Levnedsmidler i Krigsaarene, og jeg vil spørge: Hvis vi naar saa vidt i Udstykningen, at Landet praktisk talt kommer til at ligge som Husmandsbrug, er der da nogen, der tror, at de danske Byers Ernæring under eventuelle Afspærringsforhold er sikret ved Husmandsbrug alene? Jeg vil endvidere spørge: Naar man ser hen til, at Husmandsbrug sidste Aar har givet en Forrentning paa 1 pCt., hvordan vilde saa hele det danske Samfunds Stilling være, naar hele Hovederhvervet var baseret paa 1 pCt.s Forrentning? Jeg tror, den Fordeling, vi har i Ejendomsstørrelserne for Tiden, er ganske passende, og jeg tror ogsaa paa, at der kan komme Tider igen, da det vil være rimeligt og nyttigt at fortsætte med Udstykningen, for saa vidt det økonomiske Grundlag derfor er til Stede, men at ville forcere den Udstykning under de nuværende Forhold maa økonomisk set være halsløs Gerning.

Ministeren erkender altsaa, at de foreslaaede Kornpriser ikke yder fuld Dækning for Produktionsomkostningerne, men hvordan da med Erstatningen til de Landmænd, hvem man fratager Svinekortene? Der ydes altsaa ingen Erstatning, hvilket jeg ønsker at fastslaa.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen udtalte, at han savnede Begejstring hos Oppositionens Ordførere her paa Rigsdagen. Deri har det ærede Medlem utvivlsomt Ret; det er vanskeligt at begejstres for de Forslag, som det ærede Medlem forsvarer. Det ærede Medlem omtalte en Artikel, jeg forleden har skrevet i „Nationaltidende“, og nævnte, at jeg dér skriver, at de Produktionsværdier, som blev frataget det større Landbrug, svarede til en Værdi af 5 Mill. Kr. Det er Tal, som jeg meget gerne vil staa ved. Det svarer nemlig til en Værdi af hvert Svinekort paa ca. 40 Kr., og jeg tror ikke, ærede Medlemmer her i Salen, som er Landmænd, vil have noget væsent-

ligt at indvende derimod. Jeg havde spurgt det ærede Medlem, om Regeringspartiet stilede mod et Monopol for Svineproduktion, beregnet for det mindre Landbrug. Det ærede Medlem svarede, at det gjorde man ikke, men selvfølgelig kunde der blive andre Tider, da det var nødvendigt at ændre den nuværende Ordning. Ja saadan er det jo gaaet hidtil, det har stadig været nødvendigt at ændre den hidtidige Ordning. Men naar nu disse Ændringer lejlighedsvis foretages videre og videre, vil man saa ikke til sidst ende i et Monopol for det mindre Landbrug? Jeg tror, enhver, som har tænkt lidt over Tingene, vil give mig Ret i, at den Mulighed i hvert Fald i høj Grad er til Stede.

Saa sagde det ærede Medlem, at hvis det var en ulovlig Foranstaltning at borttage disse Svinekort fra de større Brug, kunde det jo ikke blive en lovlig Foranstaltning, fordi man hævede Kornpriserne. Jeg er slet ikke sikker paa, at det Ræsonnement er saa særlig godt. Jeg mener jo — og det nævnte jeg ogsaa i min Tale i Gaar —, at hvis Regeringen siger, at under de nuværende vanskelige Forhold for Landbruget kan det være nødvendigt, at man deler Produktionsmulighederne, saaledes at de mindre Landbrug faar nogle flere Svinekort og det større Landbrug til Gengæld faar en højere Kornpris, vil det være en rimelig Politik, i Virkeligheden en Politik, som kunde vente at faa Tilslutning fra store Kredse, fordi der er en sund Tanke deri, dette: naar vi er stillet saadan, at vi ikke alle sammen kan producere det, vi har Lyst til, saa maa der føres en Politik af en saadan Art, at der bliver Arbejdsmuligheder for alle Grupper inden for Landbruget, altsaa efter det gamle tyske sunde Ord: Leben und leben lassen. Jeg tror, det er den Politik, Regeringen skulde lægge sig efter, og hvis Regeringen vilde føre sin Landbrugspolitik ind paa den Linie, vilde den ikke komme til at savne Medarbejder-skab fra vor Side.

Jeg rettede et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Kyed i Gaar, men det var nu ikke af den Grund, det ærede Medlem nævnte. Det var ikke af Uvidenhed, men det var fremkaldt af det ærede Medlems egen Udtalelse om, at han ikke kunde udtale sig om den Afgørelse, der var truffet i Landbrugsraadet. Det var den Udtalelse, der medførte mit Spørgsmaal, men jeg takker det ærede Medlem for det klare og gode Svar.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har jeg kun en enkelt Bemærkning. Jeg